

Studiul 8

Grija față de ceea ce a creat Dumnezeu

Realizat de pastor Alejandro Bullon

Buna prietenul meu!

Lectia acestei saptamani prezinta un Dumnezeu grijuliu, iubitor fata de creatiunea Lui. El nu a creat lumea pentru a o abandona mai tarziu, asa cum gandesc agnosticii. Nu! La inceput Dumnezeu a creat fiinta umana si i-a incredintat ingrijirea pamantului si a mediului inconjurator. Dar din nefericire pacatul a intrat si a deformat insasi fiinta umana, devenind incoerenta, trecand de la o personalitate frumoasa, la cea de azi, pe care nici chiar omul insusi n-o poate pricepe.

Una dintre primele manifestari ale acestei incoerente, a fost acuzatia adusa Adam Evei si a acesteia fata de sarpe. O alta trista manifestare a pacatului, a fost ruptura si degenerarea relatiilor umane. Omul si-a ruinat relatia sa cu Creatorul si ca rezultat a ruinat si relatia sa cu semenul lui si cu natura. Pamantul care ar fi trebuit sa fie roditor si bogat, a devenit un pamant tare, iar acum omul trebuia sa se lupte pentru a planta si recolta ajungand sa raneasca chiar mediul inconjurator. Din acea zi lucurile nu s-au imbunatatit, ci s-au inrautatit pe zi ce trece tot mai mult. Lacomia pentru castig a fiintei umane, a dat loc unei agresiuni nebune contra naturii, iar azi se vorbeste de exemplu despre incalzirea globala si de alte pericole care ameninta sa distruga planeta pe care traim.

Gen 3,16-19 spune:

“

¹³Și Domnul Dumnezeu a zis femeii: "Ce ai făcut?" Femeia a răspuns: "Șarpele m-a amăgit, și am mâncat din pom."

¹⁴Domnul Dumnezeu a zis șarpelui: "Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat ești între toate vitele și între toate fiarele de pe câmp; în toate zilele vieții tale să te târăști pe pânze, și să mănânci țărână."

¹⁵Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul."

¹⁶Femeii i-a zis: "Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu durere vei naște copii, și dorințele tale se vor ține după bărbatul tău, iar el va stăpâni peste tine."

¹⁷Omului i-a zis: "Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale, și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem: 'Să nu mănânci deloc din el', blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu

multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale;

¹⁸*spini și pământ să-ți dea, și să mănânci iarba de pe câmp.*

¹⁹*În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea, până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești, și în țărână te vei întoarce."*

“

Asa ca dragul meu, acesta nu era un blestem pe care Dumnezeu l-a dat asupra pamantului din cauza pacatului. Nu! Si nici nu era o pedeapsa pe care Dumnezeu o dadea omului pentru ceea ce a facut rau. Ceea ce a spus Dumnezeu prin acele cuvinte, mai mult decat o sentinta, era o descriere a ceea ce avea sa se intample in viitor, ca si consecinta a neascultarii omului. Chiar fiinta umana se va ocupa de a distruge pamantul iar acesta ii va deveni ostil.

Atunci, intrebarea care se pune este: care ar trebui sa fie atitudinea crestinilor fata de agresiunea pe care o manifesta fiinta umana fata de natura? Mai ales ca stim ca aceasta planeta va fi distrusa in final, atunci cand Isus se va intoarce.

In acest sens apostolul Petru este foarte categoric. 2 Petru 3,19-24:

“ ¹⁰*Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.*

¹¹*Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă,*

¹²*așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?*

¹³*Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.*

¹⁴*De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină, și în pace. “*

Iti dai seama cum va fi distrusa aceasta lume? Atunci sa intelegem din aceasta, ca daca oricum lumea va fi distrusa la final, nu mai este atat de important de a ne preocupa in a o ingriji? Nu! Nu vrea sa spuna aceasta. Nimeni nu-si permite sa gandeasca in acest mod. Cel putin trebuie sa intelegem ca in nici un caz aceasta atitudine nu este cea pe care Dumnezeu o asteapta din partea copiilor Sai. Dar, chiar daca trebuie sa ne preocupe ingrijirea naturii, mediul inconjurator, tot ceea ce compune aceasta lume, chiar daca a o ingriji reprezinta datoria noastra ca si crestini. Si pentru ca nu ne putem gandi ca oricum va fi distrusa la venirea lui Isus, trebuie sa avem grija de el.

Dar exista un alt pericol. Si care ar putea fi acesta? Zeificarea naturii. Pavel spune in Rom. 1,25

“

²⁵*căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu, și au slujit și s-au închinat făpturii în*

locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci! Amin.

“

De aceea, faptul ca trebuie sa fim grijulii cu natura si cu mediul inconjurator nu inseamna ca puteam sa-i atribuim puteri pe care multi i le atribuie. Astazi, dragul meu, exista multi care cad in pericolul panteismului, care afirma ca Dumnezeu exista in natura. Exista oameni care nici macar nu-si amintesc de Dumnezeu, pe cand natura ocupa toata viata lor, uitand ca ea nu este decat rezultatul creatiunii lui Dumnezeu.

2. A doua parte a lectiei ne scoate in evidenta pozitia Bisericii Adventiste vis-a-vis de resursele naturale. Noi ca si Biserica, credem ca Dumnezeu ne-a asezat in aceasta lume ca si instrumente de protectie ale naturii. Biserica Adventista de asemenea crede ca trebuie sa folosim resursele naturale pentru a implini nevoile umane, dar de asemenea crede ca nu trebuie sa cadem in lacomia consumismului nesanos, care este tendinta generalizata a lumii si care pun in pericol resursele naturale ale Pamantului. Adica, Biserica nu se sustrage obligatiei morale de a ingriji natura. Biserica a emis un document oficial in care se exprima care este pozitia sa fata de aceasta problema. Eu tocmai am amintit cateva dintre punctele principale ale acestui document.

3. Vom comenta in cea de-a treia parte a lectiei ceva foarte interesant. Dar sa citim mai intai Gen. 1,27-28:

“

27 Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.

28 Dumnezeu i-a binecuvântat, și Dumnezeu le-a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul, și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului, și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ."

“

Iti dai seama de puterea naturii cu care Dumnezeu l-a investit pe Adam sa o ingrijeasca? Numai ca Dumnezeu nu da niciodata puteri, autoritate fara responsabilitati, iar responsabilitatea umana era sa ingrijeasca ceea ce Dumnezeu a creat. Dumnezeu a incredintat Pamantul lui Adam si Evei. Dar Pamantul nu le apartinea, ei erau doar administratorii lui, iar Dumnezeu ne va cere noua socoteala intr-o zi cu privire la ceea ce ne-a incredintat. De aceea, la fel cum avem responsabilitatea de a ne ingriji de mediul ambient in care traim si pe care Dumnezeu ni l-a incredintat, de a proteja familia pe care El ne-a incredintat-o, avem si responsabilitatea de a ingriji de mediul ambient in care traim si pe care

Dumnezeu ni l-a incredintat. Avem responsabilitatea de a proteja resursele naturale ale lumii in care traim.

Sa vedem cateva lucruri practice. De exemplu: folosesti tu mai multa apa decat ar trebui sa folosesti? Cat timp petreci sub dus? Inchizi robinetul pana cand te speli pe dinti? Inchizi lumina atunci cand nu o mai folosesti? Sunt detalii, iti dai seama? Aparent sunt nesemnificative, dar daca aduni picaturile pe care toata lumea le risipeste, te vei afla in fata unei mari risipe.

Iata, David a spus intr-o zi in Ps. 24,1

“

¹*Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc!*

“

Pana in ce punct putem intelege mesajul lui? Protejand natura nu inseamna a renunta la vietile noastre, sau abandonarea activitatilor zilnice. Adoptand obiceiuri simple si de bun simt, fiecare dintre noi poate economisi energie, sa diminueze contaminarea care afecteaza temperatura pamantului si sa conserve resursele noastre naturale. Iar crestinii ar trebui sa fie cei dintai in a face aceasta, primii preocupati in a ingriji creatuinea pe care Dumnezeu ne-a incredintat-o, mediul ambient, resursele naturale pe care El ni le-a dat pentru a supravietui.

4. A patra parte a lectiei prezinta remediul divin pentru lacomia umana. Pacatul a schimonosit imaginea lui Dumnezeu in om. Fiinta umana a vedenit egoista, permanent nesatisfacuta, nemultumita. Solomon o descrie intr-o maniera extraordinara in Prov. 27,20:

“

¹⁰*Nu părăsi pe prietenul tău și pe prietenul tatălui tău, dar nu intra în casa fratelui tău în ziua necazului tău: mai bine un vecin aproape decât un frate departe. -*

“

Stii dece fiinta umana este permanent nemultumita? Aceasta pentru ca intr-o zi a iesit din mainile Creatorului si niciodata nu se va simti complet departe de Dumnezeu. Cand se va simti singur, el va incerca sa umple acest gol interior cu bani, placeri, munca, faima, putere. Iar aceasta alergare nebuna, acest strigat disperat vine din inima sa goala. De aceea el exploateaza natura fara judecata. Bogatii vor sa fie tot mai bogati, cei puternici tot mai puternici, iar aceste ambitii nu le permit sa vada solutiile atat de simple.

Dumnezeu, atunci cand a creat omul, stia ca el niciodata nu se va simti fericit departe de El. De aceea a creat Sabatul. De ce? Pentru ca aceasta zi sa fie o

zi de amintire a Celui Atotputernic care a creat cerul si Pamantul. Pentru ca fiinta umana sa se opreasca din alergarea sa si sa se predea in mod total Creatorului sau. Gandind la Creatorul sau, el nu ar mai fi putut sa se gandeasca in acelasi timp si la creatiunea sa. Bineinteles ca da! El avea sa-si aminteasca ca este doar un administrator al naturii pe care Creatorul i-a incredintat-o. Sper ca da! In acest mod, sabatul se evindentiaza ca si o aducere aminte a responsabilitatii umane de a o ingriji.

Daca tu ca si crestin in inchinarea ta zilnica iti iei timp pentru rugaciune, studiul Bibliei si marturia credintei tale, atunci in sabat vei avea timp suficient sa petreci cu familia si copiii tai, observand dragostea lui Dumnezeu, privind natura, florile, frunzele, pasarile campului aducandu-si aminte ca este administratorul acestei minuni. Problema este ca noi, adesea nu ne luam timp pentru a marturisi pe Hristos, in timpul saptamanii si lasam acesta pentru ziua de sabat. Nu este rau, dar dragul meu ai toata saptamana la dispozitie pentru a te ruga, a studia si a marturisi si aduce persoane la Hristos. Sabatul ar trebui sa fie rezervat tocmai pentru a iesi in natura cu copiii tai pentru a aprecia lucrurile minunate pe care Dumnezeu le-a creat pentru fiinta umana.

5. Iata-ne ajunsi la sfarsitul lectiei. Aceasta ultima parte a lectiei este de fapt un rezumat si o concluzie la tot ceea ce am studiat.

Umanitatea are cel putin 4 modalitati de a privi problema mediului ambiant.

5.1 Unele persoane de exemplu, vad aceasta problema dintr-o pozitie de privilegiat, folosind mediul ambiant in folosul propriu si pentru placere. Este ca si cum ar zice: "Dumnezeu a realizat toate aceste resurse pentru ca eu sa traiesc o viata confortabila", si astfel nu se preocupa de nimic altceva. Profita, profita, profita si nici nu se gandesc sa ingrijeasca mediul ambiant.

5.2 O a doua modalitate de a privi lucrurile, este impactul pe care il avrea asupra rasei umane. De exemplu: a salva cucuveaua, balena sau orice alt animal aflat in pericol. Nu este rau, aceste preocupari nu sunt rele in ele insele, dar acestea pot conduce la extreme care ignora necesitatile bazice ale umanitatii. Sunt persoane pentru care o bufnita este mai importanta decat o fiinta umana.

5.3 O a treia maniera de a vedea lucrurile este aceea de a incerca sa conserve resursele naturale fara insa a avea o viziune de ansamblu a lucrurilor. De exemplu: conservarea apei este importanta, dar acesta cu ce scop? Gandeste la exemplul pe care ti-l voi da: americanul foloseste in medie 650 galoni de apa pe zi. Acesta include energia electrica folosita in care. In tarile foarte sarace ale lumii, un individ foloseste in medie numai 3,5 galoni de apa pe zi care se foloseste pentru tot, gatit,

baut, spalat. Acuma, aceasta este planul perfect al lui Dumnezeu? Ar trebui noi sa ne preocupam de acesta nedreptate? Da, trebuie.

5.4 Iata si a patra modalitate de a privi lucrurile. Administrarea resurselor mediului inconjurator reprezinta punctul de vedere al Bibliei. Crestinii stim ca Dumnezeu este creatorul tuturor lucrurilor. Ca si crestini avem responsabilitatea individuala si institutionala de a ingriji lucrurile pe care Dumnezeu le-a creat pentru noi. Si in plus trebuie sa ne ingrijim de aceia care au mai putin ca noi. Multi crestini au fost binecuvantati destul. De ce? Pentru a folosi tot ce au primit numai pentru ei insisi? Sau au fost binecuvantati pentru a-i ajuta pe cei marginalizati, pe aceia care nu au nici o speranta in lume? Aminteste-ti ca vaduvele si orfanii in Biblie, reprezinta pe cei marginalizati de lume. Cine formeaza grupul persoanelor marginalizate care nu pot vorbi pentru ei insisi? Cine sunt persoanele care au fost impinse pe margine?

Ai auzit vreodata parabola celui ce invata pe altcineva sa pescuiasca , il loc sa-i de un peste? Dar cine ofera undita si accesul la rau? O dragul meu, participarea crestinului in acest lucru este important. Nu pentru ca credem ca vom rezolva probleme lumii! Nu! Nici pentru ca dintr-o data vom uita de misiunea noastra de a predica Evanghelia lumii, de a salva lumea dedicandu-ne asistentei sociale. Nu! Ci pentru ca putinul pe care-l poate face fiecare crestin acolo unde traieste va aduce un rezultat mare, daca fiecare va participa. Acesta este o datorie sociala. Dar exista 2 pericole. Primul consta in a gandi ca trebuie sa ne preocupam numai de salvarea sufletului. Ce ne intereseaza pe noi resursele naturale, mediul ambient, foamea, necesitatile?

O alta extrema este sa uitam de predicarea Evangheliei care salveaza sufletul si sa ne dedicam in intregime pentru a salva trupul, gandind ca noi suntem revolutinari sociali si ca suntem “Apostolii Apararii” mediului ambient pentru a salva balenele, bufnitele si asa mai departe.

Atentie! Exista un punct de echilibru. Misiunea noastra ca si Biserica este aceea de a predica Evenghelia de a pregati persoanele sa se intalneasca cu Hristos, dar acesta nu poate sa ne inchida ochii in fata necesitatilor lumii si in fata obligatiei de a ingriji de mediul ambien.

Dumnezeu sa-ti dea intelepciunea de a face lucrurile in mod corect.

Amin!